

Το άρθρο του Ακαδημαϊκού και φιλοσόφου κυρίου Κ. Ι. Δεσποτόπουλου, στην Καθημερινή, την 28^η Οκτωβρίου 2010, με τίτλο «Ο ελληνοϊταλικός Πόλεμος και ο Ιωάννης Μεταξάς», δημιούργησε εύλογες απορίες στο κοινό, ως προς τη στάση του Ιωάννη Μεταξά στον πόλεμο. Με αυθαίρετη ερμηνεία των προθέσεων του Μεταξά ο κος Δεσποτόπουλος φθάνει σε λανθασμένα ιστορικά συμπεράσματα, σχετικά με την αποστολή του Γεωργίου Πεσμαζόγλου στην Ευρώπη, εκ μέρους του Ι. Μεταξά, και μάλιστα σε μία κρίσιμη στιγμή για την Ελλάδα, τον Δεκέμβριο του 1940.

Ο κος Δεσποτόπουλος φανερώνει την στάση του Ι. Μεταξά, με αυτόν τον τρόπο εκ διαμέτρου αντίθετη και ασυνεπή με όσα είχε ήδη ανακοινώσει προς τους Ιδιοκτήτες και Αρχισυντάκτες του αθηναϊκού τύπου εις το Γενικόν Στρατηγείον, την 30^η Οκτωβρίου αλλά και με την τελευταία προ του θανάτου του, γραπτή διακοίνωση προς την αγγλική Κυβέρνηση, την 18^η Ιανουαρίου 1941. «Διακοίνωσις του Έλληνος Πρωθυπουργού Ι. Μεταξά προς την Βρεταννικήν Κυβέρνησιν». Τα κείμενα αυτά περιέχονται ως αδιαμφισβήτητα ντοκουμέντα στην έκδοση του «Ημερολογίου» του Ι. Μεταξά και επανειλημμένως έχουν εμφανισθεί στον ημερήσιο τύπο. Στο Ημερολόγιο του Μεταξά υπάρχουν επίσης σαφείς καταγραφές ως προς τη θέση του απέναντι στη Γερμανία, ως μύχιες σκέψεις του, που ίσως ποτέ να μην έβλεπαν το φώς της δημοσιότητας.

20 Δεκεμβρίου, Παρασκευή- 54^η ημέρα.

Ευτυχώς η επίσκεψις του Γερμανού (Πρεσβευτή) δεν είχε κακά αποτελέσματα. Στην αρχή –χθές- ενόμισα ότι θα επήρχετο ρήξις. Και ότι οι Γερμανοί θα μας επίεζαν με απειλάς. Ευτυχώς τίποτε από αυτά. Ήμουν έτοιμος για όλα....

30 Δεκεμβρίου, Δευτέρα – 64^η ημέρα

... «Τηλεγράφημα τελευταίον Ραγκαβή (ο Έλληνας Πρεσβευτής στο Βερολίνο). Μας συμβουλεύει προσπέσωμεν εις Χίτλερ και ζητήσωμεν ειρήνην προς Ιταλίαν, δηλαδή να' ατιμασθώμεν. Άλλως, λέγει, θα μας επιτεθή η Γερμανία. Είναι μωρός και κακοήθης».

4 Ιανουαρίου, Σάββατον- 69^η ημέρα

Τηλεγράφημα Λέγγερη Βερολίνον. (Συνταγματάρχης, Στρατιωτικός Ακόλουθος Πρεσβείας Βερολίνου) Συγκέντρωσις γερμανικού στρατού περιφέρειαν Αραδ-Σζεγκεδίν- Τούρνο Σεβερίνου. Αρχισε 12 μεραρχίαι. Κατά Γιουγκοσλαυίας ; Δια να αφήσει διάβασιν προς Θεσσαλονίκην ; Ωστε εναντίον μας ; Τι άλλο δύναται να είναι; Και τότε εξηγούνται προειδοποιήσεις Γερμανών δια Ραγκαβή, τελευταίαι χθεσιναί δια Ανγκερερ προς Διάδοχον- και δια πατρός της προς Φρειδερίκην, να υποταχθώμενεις Χίτλερ! – Καλλίτερα να πεθάνωμεν.

Απαντώντας, για λόγους ιστορικής ακρίβειας, στο παντελώς ανακριβές άρθρο του κ. Δεσποτόπουλου, παραθέτω αυτούσιο το κείμενο του Γεωργίου Πεσμαζόγλου, από το βιβλίο των απομνημονευμάτων του, με τίτλο : ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ (1889-1979), Αθήνα 1999, στο οποίο αναφέρεται στην συγκεκριμένη αποστολή, την οποίαν του είχε αναθέσει ο Ιωάννης Μεταξάς την 2^α Δεκεμβρίου 1940, υπογραμμίζοντας τα σημαντικά σημεία που φανερώνουν το πνεύμα του.

Επίσης, ο κος Δεσποτόπουλος δεν μας δικαιολογεί γιατί αυθαίρετα αποκαλεί τον Ιωάννη Μεταξά **«Παράνομο Κυβερνήτη»** αφού η Κυβέρνησή του που σχηματίστηκε την 13 Απριλίου 1936 έγινε μετά την εντολή που έλαβε από τον Βασιλέα Γεώργιο Β', βάσει του Συντάγματος, ως αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως Δεμερτζή να σχηματίσει Κυβέρνηση. Η Κυβέρνησή αυτή έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης από την Τρίτη Αναθεωρητική Βουλή, με ψήφους 241 υπέρ 16 κατά και 4 λευκά, παρόλο που ήταν γνωστό σε όλους ότι ενδέχεται ο Μεταξάς να κάνει Δικτατορία. Αλλά και η άρση των άρθρων του Συντάγματος που ζήτησε από τον Βασιλέα Γεώργιο να υπογράψει την 4^η Αυγούστου, (Βλ. Μαρκεζίνη) δεν ήταν παράνομη, αφού στηριζόταν στον νόμο, τον γνωστό ως Ιδιώνυμο, τον 4229/1929, που είχε ψηφίσει η Βουλή με Πρωθυπουργό τον Ελευθέριο Βενιζέλο το 1929.

Όσο, για το πόσο σώφρων υπήρξε ο Ι. Μεταξάς, ευχαριστούμε για τον έπαινο στον κ Δεσποτόπουλο, μόνο που ο Ιωάννης Μεταξάς δεν ήταν σώφρων μόνο τον τελευταίο μήνα της ζωής του, αλλά όπως φανερώνουν τα ντοκουμέντα υπήρξε σώφρων καθ' όλη την διάρκεια του στρατιωτικού και πολιτικού βίου του. Στην επιχείρηση των Δαρδανελίων είχε σωστά προβλέψει, και εάν είχε εισακουσθεί δεν θα είχε επέλθει η Μικρασιατική Καταστροφή. Το ενδιαφέρον του ήταν πάντα στραμμένο στο συμφέρον της Ελλάδος, στη περίπτωση όμως αυτού του Β Παγκοσμίου Πολέμου ήταν άρρηκτα δεμένο και με την εξέλιξη του Ευρωπαϊκού Πολέμου. Αν η Ελλάδα δεν είχε αντισταθεί, καθυστερώντας με αυτόν τον τρόπο έξι μήνες τα σχέδια του Χίτλερ, και αναγκάζοντας τον να δημιουργήσει νέο μέτωπο στα Βαλκάνια, οι Ναζί θα είχαν εισβάλει νωρίτερα στην Ρωσία, με άγνωστο το αποτέλεσμα.

Πολλοί ιστορικοί αναγνωρίζουν την συμβολή της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και υποστηρίζουν ότι η άμυνα της Ελλάδος καθυστέρησε την ταχεία επέκταση του Ναζιστικού καθεστώτος.

Ο Ιωάννης Μεταξάς όχι μόνο ήταν αντίθετος στα καθεστώτα του Άξονα, επιπλέον όπως διατυπώνει τις σκέψεις του, στις 30 Οκτωβρίου 1940, με την γνωστή διορατικότητά του, ήδη από την επιτυχία της επιχείρησης των Άγγλων στην Δουνκέρκη, στις 2 Ιουνίου 1940, είχε προβλέψει και την ήττα της Γερμανίας.